

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/13/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201115
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201115.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: 1/ DIGI Slovakia, s.r.o., Einsteinova 21/3692, Bratislava, zast. Ulianko & Holčík, s.r.o., Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Okresnému úradu v Bratislave, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2011/1368-DLD zo dňa 28. marca 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/111/2011-58 zo dňa 23. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/111/2011-58 zo dňa 23. októbra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave na základe žalobného návrhu žalobcu zrušil v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, e/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2011/1368 - DLD zo dňa 28. marca 2011, ktorý v odvolacom konaní zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení pokuty, keď znížil výšku uloženej pokuty zo 17 000,- euro na 10 000,- euro. Krajský súd v Bratislave takto rozhodol, keď poukázal na ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku a mal za to, že odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu I. II. stupňa nie je v súlade so zákonom, pretože správne orgány nedostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom neodôvodnili svoje rozhodnutia o uložení pokuty. Krajský súd ďalej dôvodil, že žalovaný uviedol poľahčujúce a priťažujúce okolnosti na základe, ktorých došlo k uloženiu pokuty podľa § 106 ods. 3 písm. a/ stavebného zákona, avšak dostatočným spôsobom sa nevysporiadal na základe, ktorých priťažujúcich okolností a na základe, ktorých poľahčujúcich okolností uložil sankciu. Zdôvodnenie, ktoré malo byť uvedené v rozhodnutí, bolo žalovaným uvedené až v pripojenom vyjadrení k žalobe. Krajský súd ďalej dôvodil, že žalobca zrealizoval vzdušné vedenie elektronickej komunikačnej siete na stĺpoch existujúceho verejného osvetlenia bez právoplatného územného rozhodnutia a že túto stavbu nadzemných elektronických komunikačných sietí uskutočnenú na stĺpoch verejného osvetlenia alebo na iných stavbách, je potrebné považovať za zmenu existujúcej stavby a ak takáto zmena stavby nebola povolená stavebným úradom, je potrebné začať konanie o jej odstránení. Pre účely povoľovania podľa stavebného zákona elektronické komunikačné siete sú stavby podľa § 43 stavebného zákona a takáto stavba je podľa § 43a ods. 3 zaradená medzi inžinierske stavby - pod písm. h/ diaľkové a miestne

elektronické komunikačné siete a vedenia, telekomunikačné stožiare, transformačné stanice. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán sa neriadil stavebným zákonom ani vyhláškou č. 532/2002 Z.z. a predmetnú stavbu neposúdil ako zmenu stavby v dôsledku čoho nesprávne posúdil postup stavebného úradu.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal odvolanie Obvodný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky a žiadal, aby v odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako nezákonný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave bolo vydané v súlade so zákonom, s podmienkami stanovenými pre zmenu rozhodnutia v odvolacom konaní, vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, z dostatočne zisteného skutkového stavu a jeho odôvodnenie vychádza ustanovenia § 47 ods. Správneho poriadku. Výška pokuty bola výsledkom zákonom povolenej správnej úvahy konajúceho správneho orgánu a v odvolacom konaní odvolací orgán dospel k záveru, že uložená pokuta je neadekvátne vysoká s ohľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností spáchaného deliktu a hlavne s ohľadom na skutočnosť, že prvostupňový orgán prihliadol pri určovaní výšky pokuty i na skutočnosti, ktoré neboli v konaní preukázané. Odôvodnenie obsahuje riadny výpočet okolností, ktoré považoval správny orgán za preukázané a ktoré zohľadnil pri stanovení výšky pokuty. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že bolo prihliadnuté na charakter a dobu protizákonného konania. Jednalo sa o uskutočnenie rozsiahlej stavby bez predpísaného územného rozhodnutia. Účastník konania nespolupracoval so stavebným úradom, nereagoval na jeho výzvy, ignoroval jeho požiadavky na poskytnutie údajov o čase uskutočnenia stavby, nevyjadril sa k predloženým doplneným dôkazom v novom konaní, maril identifikovanie neoznačených vzdušných vedení, ktoré sú v jeho vlastníctve. Tiež poukázal na to, že prihliadol na stanovisko žalobcu ohľadom jeho snahy nepovolenú stavbu odstrániť v najbližšej dobe a tiež na tú skutočnosť, že žalobca požiadal o vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie verejnej komunikačnej siete v danej lokalite, tak ako to vyžaduje stavebný zákon a že odstránil časť vzdušného vedenia. Stavebný úrad považuje dôvodenie krajského súdu ohľadom nedostatočného a riadneho odôvodnenia rozhodnutia za ničím nepodložené, pretože správny orgán sa zaoberal a úplne odôvodnil všetky skutočnosti, ktoré zákon stanovuje.

Pokiaľ krajský súd argumentuje, že stavbu nadzemných elektronických komunikačných sietí uskutočnenú na stĺpoch verejného osvetlenia, alebo na iných stavbách je potrebné považovať za zmenu existujúcej stavby, tak takáto skutočnosť nemala vplyv na posúdenie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, nakoľko predmetom žaloby bolo rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 28. marca 2011 o uložení pokuty a uvedená problematika je predmetom samostatného povoľovacieho procesu a uvedené konania prebiehajú samostatne (povoľovací proces a konanie o uložení pokuty).

Žalobca sa písomne ku odvolaniu stavebného úradu voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania žalovaného posudzoval, či žalovaný ako i krajský súd pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a s ohľadom na námietky žalovaného ako i žalobcu zisťoval, či konanie pred žalovaným ako i krajským súdom, bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok a či boli dôkazy

vykonané spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu.

Krajský súd v danom prípade sa snažil síce svoj postup správne odôvodniť, avšak sám žiadne dôkazné prostriedky nevyhodnotil a to napriek tomu, že podklady tvorili rozsiahly obsah administratívneho spisu, avšak iba vo všeobecnej rovine sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, na ktorú vo svojej žalobe poukazoval žalobca.

Procesným právom účastníka konania je aj jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite, skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07).

Taktiež Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozsiahlej judikatúre venoval veľkú pozornosť problematike náležitosti odôvodnenia rozhodnutí, v ktorej zdôrazňoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

Povinnosť súdu náležite odôvodniť svoje rozhodnutie judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 25. januára 2012, sp.zn. 2Sžo/25/2011, publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 109.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keďže z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nevyplyva ako súd postupoval pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu na základe žaloby, keď v odôvodnení rozsudku vo veci samej nedal jednoznačnú odpoveď na zásadné námietky a argumenty žalovaného správneho orgánu. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu je nepresvedčivé a zjavne neodôvodnené, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov a javí sa byť arbitrárnym.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že v preskúmvacom konaní pred krajským súdom bola len problematika týkajúca sa rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 20. marca 2011 o uložení pokuty za správny delikt spáchaný žalobcom za naplnenie skutkovej podstaty uvedenej v § 106 ods. 3 písm. a/ stavebného zákona. Z tohto dôvodu námietky krajského súdu, či mal predmetné konanie žalobcu stavebný úrad posudzovať a považovať za zmenu existujúcej stavby sú právne irelevantné. Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia napokon ani neponúka žiadne dôkazy a úvahy, ktoré by mali a mohli mať v tomto smere vplyv na uloženie sankcie žalobcovi za jeho konanie, ktoré je v rozpore so zákonom.

Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k rozhodnutiu, ktorým napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu a vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodol. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodnúť opätovne aj o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.